

trækker først at udnytte underskuddet i indkomst fra foreningen eller først vil udnytte underskuddet i øvrig indkomst. Et tidligere års underskud, hvad enten det stammer fra foreningen eller ej skal altid være brugt op, inden underskuddet fremføres til det følgende år. Det følger af de almindelige regler, der gælder for underskud. Selvom foreningen ikke må fremføre skattemæssige underskud i sine regnskaber, er der ikke underskud der går tabt.

Forslaget svarer til gældende praksis, idet der dog hidtil har manglet udtrykkelige regler, der regulerer forholdet.

Til §11

§ 11 vedrører fordeling af fortjenester, når realisationsprincippet gælder.

Til stk. 1

Forslaget er en gentagelse af den hidtil gældende praksis, der er indfortolket i § 2 i lov om beskatning af medlemmer af investeringsforeninger.

Forslaget vedrører fordeling af foreningens realiserede fortjenester og tab mellem indskuddene, når indskyderne beskattes af fortjenester og tab efter realisationsprincippet.

Forslaget går ud på, at de realiserede fortjenester fordeles efter de urealiserede fortjenester på de enkelte indskud.

Heri ligger, at den samlede realiserede fortjeneste, der stammer fra foreningens salg af aktiver fra en aktivgruppe, fordeles mellem de forskellige indskud efter forholdet mellem de urealiserede fortjenester fra aktivgruppen på hvert indskud. Det svarer helt til den

praksis, som investeringsforeningerne hidtil har benyttet. Ved en aktivgruppe forstås de aktiver, der indgår i foreningens opgørelse af fortjeneste med en fælles gennemsnitlig anskaffelsessum, f.eks. aktier i samme selskab.

Ved hvert salg opgøres altså ikke bare foreningens realiserede fortjenester, men også indskuddenes urealiserede fortjenester. De urealiserede fortjenester svarer til de fortjenester, som den, der har foretaget indskuddet, beskattes af efter § 7, når lagerprincippet anvendes.

På samme måde som de realiserede fortjenester fordeles efter de urealiserede fortjenester fordeles de realiserede tab efter de urealiserede tab.

Begrundelsen for forslaget skal findes i følgende forhold:

I bred almindelighed gælder, at når et aktiv afhændes, er den fortjeneste, der følger af realisationsprincippet, og den endelige fortjeneste, der følger af lagerprincippet, samme beløb. Forskellen mellem de to principper er alene et spørgsmål om forskellig periodisering af fortjenester og tab.

Den realiserede fortjeneste der henføres til det enkelte indskud bør derfor også svare til den urealiserede fortjeneste på det enkelte indskud. Det resultat kan kun opnås, hvis den realiserede fortjeneste i foreningen fordeles efter forholdet mellem de urealiserede fortjenester på de enkelte indskud.

Forholdet mellem de urealiserede fortjenester på hvert indskud svarer ikke nødvendigvis til forholdet mellem de aktuelle ejerandele på salgstidspunktet. Det skyldes, at der i perioden fra køb til salg kan have været et forskelligt antal medlemmer i foreningen.

Eksempel 2

A er eneste medlem i den kontoførende investeringsforening KIF. KIF har aktier i A/S Q anskaffet for 20.000 kr. Ved B's indtræden i foreningen et år efter stiftelsen er aktierne steget til 24.000 kr. B indskyder 24.000 kr. der anvendes til anskaffelse af en lige så stor portion aktier i A/S Q. A og B ejer altså hver halvdelen af investeringsforeningen. Efter et år sælges alle aktier for 48.000 kr. Kurserne er således ikke steget i det år, hvori B har ejet en andel i foreningen.

Foreningens realiserede fortjeneste

Salgssum		48.000 kr.
Anskaffelsessum	20.000 kr.	
	24.000 kr.	44.000 kr.
Fortjeneste		4.000 kr.